

Når der kommer den type rapporter, er reaktionsmønsteret velkendt. Telefaxene bipper med det samme, den er offentliggjort, og det er ganske forståeligt, og sådan skal det være, for alle, der er berørt af den, skal selvfølgelig have mulighed for at ytre sig.

Det, der er lykkedes for mig at få igennem i ministerrådet, er ministerrådets forslag, som beskriver den kommende procedure. Jeg har noteret mig, hvad der er sagt, også fra fru Dorte Bennedsens side, om muligheden for, at partigrupperne og Nordisk Råd løbende er involveret i den proces. Men der er jo ingen tvivl om, at kompetencen til at drage nogle konsekvenser, som så må behandles, ligger i ministerrådet. Og dér er jo indført den budgetprocedure, at udvalgene i Nordisk Råd får budgetforslaget i juni måned.

Der kan selvfølgelig laves ændringer, men jeg synes, man skal gå ind i en konstruktiv debat og også i de nationale parlamenter prøve at kigge på de institutioner, som man selv mener at have godt kendskab til, og starte diskussionen dér. Men jeg har noteret mig kritikken af, at der kan være for lidt tid.

Jeg vil godt sige, når det er sat i gang, og når det er nødvendigt, at vi som både parlamentarikere og regeringer holder fast i udgangspunktet i vores ansvar for, at vi overhovedet har sat arbejdet i gang – rapporten ligger der – så hænger det jo sammen med behovet for at ændre Nordisk Råds indhold og form. Og derfor er det nødvendigt, at vi skaber noget luft, så vi kan få den prioritering, som alle ordførere har talt om, gjort til virkelighed. Og der skal ikke herske tvivl om, at jeg i hvert fald går ind i det her med stor opmærksomhed og ihærdighed. Så er det sagt.

Men det, der har med institutionerne at gøre, er jo ikke den eneste ting, der ligger på bordet. Der er jo også sat et andet arbejde i gang, Suominenudvalget, som i virkeligheden arbejder med det modsatte, om man så må sige, og kigger på, om der er områder i den nye tid og med den ændrede prioritering, hvor der er behov for, at vi faktisk går ind og laver nogle nye nordiske institutioner. Der er miljø og miljømærkning osv., testning af forskellig karakter, temaer, som er interessante, og som vil blive inddraget i denne sammenhæng.

Sådan som proceduren er lagt frem i ministerrådsforslaget, så forventer vi at have et forslag fra ministerrådssekretariatet i februar. Det er også i februar, at Suominenudvalget skal

aflevere deres rapport, og jeg forventer, at der er nogle konkrete forslag til nye institutionstiltag. Det vil være noget, som det vil være en fordel at løse i fællesskab i stedet for at have det hver for sig. Det er jo den samme måde at anskue tingene på, som institutionsrapporten i øvrigt lægger op til.

Der er én ting, jeg kan sige med sikkerhed, og det er, at man ikke skal forvente, at Nordisk Råds budget bliver udvidet. Så hvis vi ønsker at gøre nye ting, skal der altså findes plads og prioriteres i hvert fald inden for den ramme, der ligger nu.

Så er det jo rigtigt, at man ikke kan måle den folkelige gennemslagskraft helt og fuldt. Jeg tror, at det var hr. Knud Enggaard, der var den første af ordførerne, der refererede til Budgetudvalgets analysearbejde, og det lød jo ikke særlig rart, det, der forventes at komme ud af det, nemlig at Nordisk Råds gennemslagskraft i de nationale parlamenter er meget lille. Derfor skal vi nok være opmærksomme på, at det, vi vurderer som enkeltmedlemmer, hvor vi end er placeret, som folkelig gennemslagskraft, er meget afhængigt af, hvad vi selv beskæftiger os med. Det er jo svært at vurdere.

Der er godt nok lavet undersøgelser af danskernes opfattelse af det nordiske og det europæiske osv., og jeg er fuldstændig enig i, at der er nogen positiv værdi omkring nordisk samarbejde, men hvis man spørger de samme danskere om, hvad de ved om nordisk samarbejde, så vil jeg sætte spørgsmålstegn ved, om der er ret mange, der ved ret meget.

Vi har et regulært problem med at få Nordisk Råds gennemslagskraft til at blive markant, så vi kan tale om gennemslagskraft. Deri er jeg enig med den ordfører, som talte om, at det var nødvendigt med et kraftigt fodslag. Jeg tror, at det var fru Gitte Seeberg, der formulerede det på den måde. Det synes jeg også at man både i den danske delegation og i vores partigrupper bør overveje, hvordan vi kan gøre.

Så skal jeg sige om Arktisk Råd, som der er blevet stillet spørgsmål om, at det har været en meget vigtig prioritering for Danmark at få det arktiske samarbejde prioriteret højt. Vi har i formandskabsåret påtaget os at udarbejde et ministerrådsforslag, selv om der i virkeligheden var for kort tid til det, men det bliver nu fremlagt. Etablering af Arktisk Råd med de otte arktiske nationer, der er involveret i det her samarbejde, skulle komme på plads med en meget væsentlig del af det.